

בש"פ 6251/18 - עודה מג'ד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6251/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

העורר: עודה מג'ד

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב'
השופטת נאוה בן-אור) במ"ת 50978-08-18 מיום
29.8.2018

בשם העורר: עו"ד סאהר עלי
בשם המשיבה: עו"ד מריה ציבלין

החלטה

1. ביום 24.8.2018 הוגש נגד העורר ואחר לבית המשפט המחוזי בירושלים כתב אישום בת"פ 50983-08-18 בו יוחס לו ביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 בצירוף סעיף 335(א)(1) + (2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); החזקת סכין לפי סעיף 186 לחוק ותקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק.

2. בתמצית, עובדות כתב האישום מתארות סכסוך עסקי בין העורר והמתלונן, בגינו התנהלו ביניהם הליכים אזרחיים. על רקע האמור, הגיע העורר יחד עם האחר לאתר בניה שם עבד המתלונן, תקפו את המתלונן במכות קשות,

עמוד 1

דבר שהצריך את אשפוזו בבית החולים במשך יומיים, לאחר שנגרמו לו חבלות בחזה, שברים בצלעות, וחבלות נוספות בעין ובגוף.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר העורר עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

3. ביום 29.8.2018 לאחר שהתקיים דיון בבקשת המעצר, קבע בית המשפט המחוזי (כב' השופטת נ' בן-אור) כי קיימת תשתית ראיתית לכאורית המבססת את הבקשה וכי קיימת עילת מעצר ובמילותיו: "המדובר בסכסוך תלוי ועומד שגורר עמו יצרים אלימים, ומהווה גורם סיכון ושיקול המבסס הצדקה למעצר". בהתחשב בעובדה כי לעורר אין עבר פלילי ועל רקע קיום הסכסוך הנ"ל ולצורך בחינת חלופת מעצר, הורה בית המשפט על קבלת תסקיר מעצר.

4. על החלטה זו הגיש בא כוח העורר את הערר המונח בפניי. טענתו העיקרית של בא כוח העורר היא כי בית המשפט קמא טעה משנקט בדרך זו, שכן בחינת חלופת מעצר יכולה הייתה להתבצע על-ידי בית המשפט עצמו, מבלי להיזקק לתסקיר מבחן שבגינו יצטרך העורר לשהות עוד מספר ימים רב בתנאי מעצר בהמתנה לקבלת תסקיר כאמור. לתמיכה בעמדתו, הפנה לבש"פ 4014/13 מדינת ישראל נ' אזוואלו ואח' (6.6.2013) ובש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל (15.1.2015). לדבריו, בנסיבותיו של המקרה כאן, בהתחשב בהיעדר עבר פלילי לעורר, ובהיות זו הסתבכותו הראשונה עם החוק, ראוי היה כי בית המשפט יבחן בעצמו את חלופת המעצר ולא ימתין לקבלת תסקיר כשהעורר נתון במעצר.

לאחר ששמעתי את טענות באי כוח הצדדים, החלטתי לדחות את הערר.

5. בית המשפט קמא פירט בהחלטתו על מה ולמה החליט לבחון חלופת מעצר רק לאחר קבלת תסקיר מבחן ולא קודם לכן, "לא מצאתי לקבל את בקשת בא כוח המשיב להורות על שחרור בחלופה בלא בחינה של שירות המבחן וזאת על רקע המניע שכאמור מהווה על פניו גורם סיכון לכך שהסיכון יתלקח מחדש ויוביל לגל אלימות נוסף. את כל אלה על שירות המבחן לבדוק ולהעריך את מידת המסוכנות להישנות אירועים אלימים". עינינו איפוא הרואות כי בית המשפט היה ער לכך כי מדובר במי שהינו נעדר עבר פלילי, כשבמודע בחר בדרך בחינת החלופה באמצעות שירות המבחן בהעדיפו בחינה זו על פני בחינת חלופה באופן עצמאי על-ידו באולם בית המשפט לאור התרשמותו כי מדובר בסכסוך שעלול להתלקח ולהביא להתפרצותו של גל אלימות נוסף. בנסיבות אלו, אין טוב משירות המבחן, גורם מקצועי ואובייקטיבי לכל הדעות, שיכול לאמוד ולהעריך את מידת פעילותו של הסכסוך ואפשרויות התפרצותו בעתיד. הערכה זו מן הסתם גם תשפיע על אופי החלופה ומידת הפיקוח שיצטרך בית המשפט לנקוט בעניינו של העורר לכשיחליט (אם יחליט) על שחרורו בחלופה. בנסיבות אלו, לא מצאתי כי נפלה שגגה מלפני בית המשפט בגישתו הזוהרה.

הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ג באלול התשע"ח (3.9.2018).

ש ו פ ט
